

[J. Chr. Jensen.]

mode om, at der udover det Træ, der allerede er købt forud for Overenskomsten, ikke maa udleveres Valutaattest til Træ, forinden dette Kontor er spurgt om, om man kan levere Bygningstømmer i Gran eller Fyr fra de danske Skove — noget, som vilde være meget naturligt og ligetil, hvis man ikke havde denne urimelige Pris.

Jeg maa sige, at jeg har truffet flere Grosserere, som har kviet sig, ja, en enkelt har sagt: Jeg skammer mig over, at jeg skal forlange den Pris, naar jeg skal levere dansk Træ, men Overenskomsten paabyder mig det, og jeg har Valget mellem enten at lade være med at sælge eller at tage denne Pris.

Jeg synes, det er beskæmmende for den danske Handelsstand, men det er ogsaa beskæmmende for de danske Skove, at de gaar med til at slutte en Overenskomst, som i den Grad gør det besværligt for dette danske Produkt at komme ind paa Markedet. Det er egentlig en ren og skær Sabotering af hele den danske Skovindustri, en Sabotering, som kun kan trives i Kraft af Forbudet mod Indførsel af Træ udefra.

Overenskomsten er sluttet af de sjællandske Skove ... (*Holstein: Hvornaar?*); den er sluttet den 29. Marts 1933, men den udløber, og det er en af de væsentligste Aarsager til, at jeg fremdrager Spørgsmaalet her, nu til den 1. November. Derfor skal mine Udtalelser her være et Varsko baade til Skovvæsenet og til Savværksforeningen, at de ikke maa slutte en ny Overenskomst paa disse skandaløse Betingelser med de to glubske Tømmerhandlerforeninger, som er Synderne her.

Denne Overenskomst er lavet saa durkdrevent, at jeg kan se, at Parterne ikke har været lige, Tømmerhandlerforeningerne har været Skovene saa langt overlegne i denne Forhandling, og det er derfor, jeg raaber et Varsko. Jeg undskylder Skovene og ogsaa Savværksforeningen noget, fordi jeg kan se, at de ikke har haft samme Kendskab som de andre til disse Forhold; men noget andet er det med Tømmerhandlerforeningerne — det er Tømmerhandlerforeningen for København og Omegn, som har underskrevet ved sin Formand, Grosserer Aubertin, og Tømmerhandlerforeningen for Sjælland, som har underskrevet ved, jeg tror, det er dens Formand, Otto Bønnelycke.

Jeg siger, det er beskæmmende for danske Mænd — „danske“ tør jeg vel nok sætte i Gaaseøjne —, at de med Hensyn til danske Produkter slutter en Overenskomst som denne. Jeg raaber et Varsko til de danske Skove og de danske Savværksforeninger, at de tager et skyldigt Hensyn til disse Forhold, naar nu denne Overenskomst, som udløber den 1. November, skal fornyes, hvis den ikke allerede er fornyet.

Maa jeg, da jeg endnu har et Par Minutter tilbage, gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Det er snart nødvendigt, at vi faar optaget en Forhandling om en ny Byggelov. Jeg har, medens jeg har været Medlem af Rigsdagen, næsten ved hvert Aars Finanslovbehandling rettet en Forespørgsel, tidligere til Justitsministrene, som havde disse Forhold under sig, og senere, da disse Sager er gaaet over til Indenrigsministeriet, til Indenrigsministrene, om man vilde optage et Arbejde paa at skaffe en ny og bedre Byggelov.

Den Byggelov, vi har nu, er saa forældet og saa kostbar, at den er fuldkommen urimelig. Sidste Gang vi havde et Lovforslag til Behandling her i Rigsdagen, var i 1912; da blev Forslaget efter en første Behandling begravet i et Udvalg, og der har det ligget siden, altsaa i 21 Aar. Jeg henstiller til Indenrigsministeren, at der nu bliver gjort et Arbejde for at faa en Byggelov, som svarer til, hvad dette store Erhverv har Krav paa, men ogsaa til, hvad Lejerne har Krav paa, saaledes at man ikke paa Grund af Loven skal ofre flere og dyrere Ting end nødvendigt, efter at vi nu har faaet helt andre Materialer, helt anderledes holdbare Ting at lave Huse af, end man havde den Gang, denne Lov blev vedtaget. Man har naturligvis Dispensationsmulighederne, men der er saa mange Forordninger i Forbindelse med denne Byggelov, og det hele er saa vanskeligt, at jeg tør paastaa, at hverken Arkitekter, Bygherrer eller Indenrigsministeriet kan finde ud af det. Jeg henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister snarest at tage dette Spørgsmaal op til en almindelig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.